

Lieta C-368/06

Cedilac SA

pret

Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Tribunal administratif de Lyon l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Sest? PVN direkt?va – Ties?bas uz nodok?a atskait?šanu – T?l?t?ja atskait?juma princips un nodok?u neitralit?tes princips – PVN p?rmaksas p?rnešana uz n?kamo periodu vai atmaks?šana – “Viena m?neša termi?a” princips – P?rejas noteikumi – Atbr?vojuma no nodok?a saglab?šana

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – Ties?bas dal?bvalst?m atst?t sp?k? noteikums, kas paredz atk?pi no t?l?t?ja atskait?juma principa

(Padomes Direkt?vas 77/38 17. pants, 18. panta 4. punkts un 28. panta 3. punkta d) apakšpunkts)

17. pants un 18. panta 4. punkts Sestaj? direkt?v? 77/388 par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem, j?interpret? t?d?j?di, ka tiem nav pretrun? t?ds valsts pas?kums, kas tika pie?emts k? ieviešanas pas?kums valsts ties?bu normas, kas paredz?ja š?s direkt?vas 28. panta 3. punkta d) apakšpunkt? at?auto atk?pi, atcelšanai, tom?r valsts tiesnesim ir j?p?rbauda, vai, piem?rojot šo normu konkr?taj? gad?jum?, tiek samazin?tas min?t?s atk?pes paredzoš?s valsts ties?bu normas sekas.

Pirmk?rt, Sest?s direkt?vas 28. panta 3. punkta d) apakšpunkts nosaka vienu no šaj? direkt?v? paredz?taj?m kop?jas PVN sist?mas atk?p?m, proti, tas ?auj dal?bvalst?m atst?t sp?k? vair?kas valsts ties?bu normas, kas bija sp?k? pirms direkt?vas un kas nosaka atk?pes no š?s direkt?vas 18. panta 2. punkta pirmaj? da?? noteikt? t?l?t?ja atskait?juma principa. Otrk?rt, min?tais pants, kaut ar? nepie?auj jaunu atk?pju ieviešanu vai esošo atk?pju darb?bas jomas paplašin?šanu p?c tam, kad Sest? direkt?va ir st?jusies sp?k?, tom?r nerada š??rš?us šo atk?pju darb?bas jomas sašaurin?šanai, ?emot v?r? taj? noteikt?s atk?pes pagaidu raksturu.

Turkl?t, ja k?da no Sestaj? direkt?v? paredz?taj?m atk?p?m tiktu interpret?ta cit?d?k, nosakot, ka dal?bvalsts, kaut ar? var saglab?t pašreiz?jos atbr?vojumus, tom?r nevar tos pak?peniski samazin?t, tas b?tu pretrun? š?s direkt?vas m?r?im samazin?t t?s regul?jumam piem?rojam?s atk?pes. T?pat š?da interpret?cija apdraud?tu vienotu Sest?s direkt?vas piem?rošanu, jo dal?bvalsts var?tu justies spiesta saglab?t visus ierobežojumus, kas bija sp?k? dien?, kad min?t? direkt?va st?j?s sp?k?, pat ja t? atz?tu par iesp?jamu, atbilstošu un v?lamu direkt?v? noteikt?s sist?mas pak?penisku ieviešanu attiec?gaj? nozar?.

(sal. ar 33., 34., 37., 43. punktu un rezolutīvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2007. gada 18. decembrī (*)

Sestā PVN direktīva – Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu – Tīlītāja atskaitījuma princips un nodokļu neitralitātes princips – PVN pārmaksas pārnešana uz nākamā periodu vai atmaksāšana – “Viena mēneša termiņa” princips – Pārējas noteikumi – Atbrīvojuma no nodokļa saglabāšana

Lieta C-368/06

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Tribunal administratif de Lyon* (Francija) iesniedza ar līgumu, kas pieņemts 2006. gada 5. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 8. septembrī, tiesvedībā

Cedilac SA

pret

Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jāns [P. Jann], tiesneši A. Ticano [A. Tizzano] (referents), E. Borgs Bartets [A. Borg Barthel], M. Ilešis [M. Ilešić] un E. Levits,

ģenerālvokāts J. Mazaks [J. Mazák],

sekretārs R. Grass [R. Grass],

ģemotvārā rakstveida procesū,

ģemotvārā apsvērumus, ko sniedza:

– *Cedilac SA* vārā – A. Buzidā [A. Bouzidi], advokāts,

– Francijas valdības vārā – Ž. de Bergess [G. de Bergues] un Ž. S. Grāsija [J. C. Gracia], pārstāvji,

– Eiropas Kopienū Komisijas vārā – R. Liāls [R. Lya] un M. Afonso [M. Afonso], pārstāvji,

noklausģjusies ģenerālvokāta secinģjumus 2007. gada 18. septembra tiesas sģdģ,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu attiecas uz to, kā interpretēt 17. pantu un 18. panta 4. punktu Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., turpmāk tekstā – “Sestās direktīva”).

2 Šis līgums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Cedilac SA* (turpmāk tekstā – “*Cedilac*”) un *Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie* [Ekonomikas, finanšu un rūpniecības ministrija] par šīs sabiedrības prasību Francijas valdībai izmaksēt atlīdzību par zaudējumiem, ko, kā sabiedrība apgalvo, tīr ir cietusi likumdošanas pasākumu dēļ, kas tika pieņemti tāt sauktā “viena mēneša termiņa” principa atcelšanai, kas tika piemērots pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) atskaitēšanas gadījumā par darījumiem, kas ir apliekami ar nodokli.

Atbilstošais tiesiskais regulējums

Kopienas tiesiskais regulējums

3 Sestās direktīvas 17. panta 1. punkts nosaka, ka: “atskaitēšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitēmais nodoklis kļūst iekasājams”.

4 Sestās direktīvas 18. pants nosaka:

[..]

2. Nodokļa maksātājs īsteno atskaitēšanu, no kopējās pievienotās vērtības nodokļa summas, kas maksājama par attiecīgo taksācijas periodu, atēmot kopējo nodokļa summu, par kuru tajā pašā periodā atbilstīgi 1. punkta noteikumiem radušās un ir īstenojamas atskaitēšanas tiesības.

[..]

4. Ja attiecīgajam taksācijas periodam atautā atskaitējuma summa pārsniedz maksājamo nodokli, dalībvalstis var vai nu veikt atmaksāšanu, vai saskaņā ar noteikumiem, kurus tās pieņem, pārnest pārpalikumu uz nākamā periodu.

[..]”

5 Saskaņā ar Sestās direktīvas 28. panta 3. punkta d) apakšpunktu dalībvalstis var šā pašā panta 4. punktā minētā pārējas laikā “turpināt piemērot noteikumus neatkarīgi no tīlītājas atskaitēšanas principa, kurš noteikts 18. panta 2. punkta pirmajā daļā”.

6 Sestās direktīvas 28. panta 4. punkts nosaka:

“Pārējas periods sākotnēji ilgst piecus gadus no 1978. gada 1. janvāra. Vēlākais sešus mēnešus pirms šā perioda beigām un turpmāk pēc vajadzības Padome, balstoties uz Komisijas ziņojumu, pārskata stāvokli attiecībā uz 3. punktā uzskaitītajām atkāpēm un pēc Komisijas priekšlikuma vienbalsīgi nosaka, vai jāatceļ visas šīs atkāpes vai kāda no tām.”

Valsts tiesiskais regulējums

7 Līdz 1993. gada 1. jūlijam Visprejais nodokļu kodekss (turpmāk tekstā – “V NK”) saskaņā ar Sestās direktīvas 28. panta 3. punkta d) apakšpunktu paredzēja tāt saukto “viena termiņa mēneša” principu, kas paredzēja atkāpi no PVN tātātja atskaitējuma principa.

8 Pretēji tam, kas noteikts Sestās direktīvas 18. panta 2. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar šo atkāpi nodokļu maksātāji nevarēja nekavējotī atskaitīt no maksājumu pievienotās vērtības nodokļa to PVN, ko tie bija samaksājuši par precēm, kas nav pamatlīdzekļi, un pakalpojumiem. Piemērojot “viena termiņa mēneša” principu, atskaitēšanu varēja veikt tikai attiecībā uz to PVN summu, kas bija jāmaksā nākamajā mēnesī pēc tāt, kura laikā radušās atskaitēšanas tiesības.

9 Tomēr ar 2. panta I daļu 1993. gada 22. jūnija Likuma Nr. 93859, ar kuru tika veikti grozījumi 1993. gada Finanšu likumā (1993. gada 23. jūnija *JORF*, 8815. lpp., turpmāk tekstā – “1993. gada likums”) “viena termiņa mēneša” princips tika atcelts, saskaņā ar 1993. gada 1. jūliju, un V NK tika ieviests 271. pants, kura 3. punkts nosaka:

“Nodoklis, kas ir samaksāts par precēm un pakalpojumiem, ir atskaitāms no nodokļa, kas nodokļu maksātājam ir jāatmaksā tajā mēnesī, kurā radušās atskaitēšanas tiesības.”

10 Turklāt 1993. gada likuma 2. panta II daļa noteica pārejas noteikumus, kas tika ietverti jaunajā V NK 271.A pantā (turpmāk tekstā – “pārejas noteikumi”).

11 Tādējādi saskaņā ar V NK 271.A panta 1. punktu nodokļu maksātāji, kas bija uzskaitīti darbību pirms 1993. gada 1. jūlija, pirmajā deklarācijā piemērojot “tātātja atskaitējuma” principu, no atskaitēm PVN summas atēmot “atskaites summu”, kas ir vienlīdzīga vidējam ikmēneša tiesību uz atskaitēšanu apjomam, kas iegūta laikā no 1992. gada augusta līdz 1993. gada jūlijam. Minētā atskaitējuma summa vēlāk tiek pārveidota par Valsts kases pārdu un pakāpta pašiem atmaksas nosacījumiem.

12 Šī paša panta 2. punkts paredz, ka gadījumā, ja atskaites summa pilnībā nevar tikt atēmta no atskaitēm nodokļa, neatņemtais pārpalikums nākamo mēnešu laikā tiek atvilktis no atskaitēm PVN summas par precēm, kas nav pamatlīdzekļi, un pakalpojumiem.

13 V NK 271.A panta 5. punkts nosaka, ka gadījumā, ja noteiktā atskaites summa nepārsniedz FRF 10 000 (EUR 1 524,49), tad nodokļu maksātājiem nav jāveic atskaites summas atēšana saskaņā ar minētā panta 1. punkta noteikumiem.

14 Saskaņā ar 1993. gada 14. septembra Dekrētu Nr. 9381078 (1993. gada 15. septembra *JORF*, 12883. lpp.), 1994. gada 6. aprīļa Dekrētu Nr. 948296 (1994. gada 16. aprīļa *JORF*, 5646. lpp.) un 2002. gada 13. februāra Dekrētu Nr. 20028179 (2002. gada 15. februāra *JORF*, 2968. lpp.) parādī nodokļu maksātājiem saskaņā ar V NK 271.A pantu tiek atmaksāti šādi:

– 1993. gada pilnībā tika atmaksāti pārādi, kas nepārsniedza FRF 150 000 (EUR 22 867,35). Tajā pašā gadā pārādi, kas pārsniedza šo summu, tika izmaksāti 25 % apmērā, minimālajai izmaksai esot FRF 150 000;

– 1994. gadā tika uzskaitīti atlikušie pārādi un tie tika atmaksāti 10 % apmērā no saskaņotās summas;

– katrā nākamajā gadā tika atmaksāti pārādi 5 % apmērā no saskaņotās summas, un

– 2002. gadā visi atlikušie pārādi tika atmaksāti pirms laika.

15 Minēto pārādu procentu likme 1993. gadā bija 4,5 %, 1994. gadā – 1 % un katrā nākamajā

gad? – 0,1 %.

Pamata pr?va un prejudici?lais jaut?jums

16 2002. gada 26. decembr? *Cedilac* iesniedza pras?bu Francijas vald?bai izmaks?t EUR 1 524 806,62 k? atl?dz?bu par zaud?jumiem, kas radu?ies, piem?rojot p?rejas noteikumus laik? no 1993. gada l?dz 2002. gadam.

17 T? k? *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie* [ekonomikas, finanšu un r?pniec?bas ministrs] nesniedza atbildi uz pras?bu par kompens?cijas pieš?iršanu, *Cedilac* iesniedza pras?bu *Tribunal administratif de Lyon* [Lionas Administrat?v? tiesa] par š? netieši izteikt? l?muma, ar kuru tika atteikta kompens?cija, atcelšanu.

18 Pirms izlemt lietu par *Cedilac* iesniegto pras?bas pieteikumu, iepriekš min?t? tiesa ar 2005. gada 15. novembra nol?mumu piepras?ja *Conseil d'État* [Valsts padome] sniegt atzinumu par jaut?jumu, vai p?rejas noteikumi atbilst Sest?s direkt?vas 17. pantam un 18. panta 4. punktam.

19 2006. gada 14. j?nija atzinum? *Conseil d'État* atzina, ka *Tribunal administratif de Lyon* uzdotais jaut?jums ir pietiekami sarež?ots, lai Tiesai uzdotu jaut?jumu prejudici?l? nol?muma sniegšanai.

20 Š?dos apst?k?os *Tribunal administratif de Lyon* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

“Vai Francijas pie?emtie noteikumi “viena m?neša termi?a” principa atcelšanas ?stenošanai ir sader?gi ar [Sest?s direkt?vas] 17. panta un 18. panta 4. [punkta] noteikumiem?”

21 Iesniedz?jtiesa, ?emot v?r? jau uzskaitu tiesved?bu skaitu administrat?vaj?s ties?s un iev?rojam?s finanšu sekas Francijas valsts budžet? un uzskatot, ka min?tais jaut?jums pieprasa steidzamu Tiesas atbildi, l?dza Tiesu piem?rot l?gumam sniegt prejudici?lu nol?mumu pa?trin?tu procesu, kas noteikts Tiesas Reglamenta 104.a panta pirmaj? da??.

22 Tiesas priekšs?d?t?js noraid?ja šo l?gumu ar 2006. gada 25. septembra r?kojumu, uzskatot, ka nav izpild?ti 104.a panta pirmaj? da?? ietvertie nosac?jumi.

23 Ar Tiesas priekšs?d?t?ja 2007. gada 23. marta r?kojumu *Fromagerie des Chaumes SAS* pieteikums par iest?šanas lietu tika noraid?ts k? nepie?emams.

Par prejudici?lo jaut?jumu

24 Uzdotot jaut?jumu, iesniedz?jtiesa b?t?b? vaic?, vai Sest?s direkt?vas 17. pants un 18. panta 4. punkts j?interpret? t?d?j?di, ka tiem ir pretrun? t?ds valsts pas?kums k? p?rejas noteikumu pie?emšana.

25 Ierosinot uz iepriekš?j? punkt? atg?din?to iesniedz?jtiesas uzdoto jaut?jumu atbild?t apstiprinoši, *Cedilac* apgalvo, ka ties?bas uz t?l?t?ju atskait?jumu ir Kopienas likumdev?ja izveidot?s kop?j?s PVN sist?mas pamatprincips, l?dz ar to, nepast?vot atk?p?m, š?s ties?bas ir izmantojamas nekav?joties attiec?b? uz vis?m PVN summ?m, kas attiecas uz iepriekš veiktajiem dar?jumiem.

26 Savuk?rt Francijas vald?ba un Komisija l?dz Tiesai uz min?to jaut?jumu atbild?t noliedzoši, minot liel?koties l?dz?gus argumentus.

27 Šaj? saist?b? t?s, pirmk?rt, atg?dina, ka “viena termi?a m?neša” princips uzskat?ms par

pamatotu atkāpi no Sestās direktīvas 28. panta 3. punkta d) apakšpunktā noteiktā principa par PVN tīlītāju atskaitījumu un kā pārejas noteikumi ir uzskatāmi tikai par ieviešanas pasākumiem šo noteikuma atcelšanai.

28 Pārejas noteikumi, palīdzot izlīdzināt vairāku gadu laika periodā daļu valsts budžeta izdevumu, ko izraisīja “viena termiņa mēneša” principa atcelšana, ir Francijas valsts tiesību sistēmā transponēti Sestās direktīvas 18. panta 2. punktā noteikto tīlītāju atskaitījuma vispārīgo sistēmu.

29 Ja, pastāvot šādiem apstākļiem, Sestā direktīva tiktu interpretēta tādējādi, ka tā aizliedz pasākumus, kas tiek īstenoti saskaņā ar pārejas noteikumiem, tad rezultātā daļēbvalstis atturētos no tiesību aktu tuvināšanas vispārīgajai sistēmai un direktīvas mērķiem.

30 Otrkārt, Komisija atzīmē, ka to nodokļu maksātāju, kuri tika pakārtoti pārejas noteikumiem, situācija nepāprotami ir labvēlīgāka nekā situācija, kas radās laikā, kad tika piemērots “viena termiņa mēneša” princips.

31 Lai sniegtu atbildi uz prejudiciālo jautājumu, vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Sestās direktīvas 17. pantā un turpmākajos pantos paredzētās tiesības uz nodokļa atskaitīšanu veido neatņemamu PVN mehānisma sastāvdaļu un tās principā nevar tikt ierobežotas. Tās ir izmantojamas nekavējoties attiecībā uz visiem ar darījumiem saistītajiem nodokļiem, kas samaksāti iepriekš (it īpaši skat. 1995. gada 6. jūlija spriedumu lietā C-62/93 *BP Supergaz, Recueil*, I-1883. lpp., 18. punkts, un 2000. gada 21. marta spriedumu apvienotajās lietās no C-110/98 līdz C-147/98 *Gabalfrija u.c., Recueil*, I-1577. lpp., 43. punkts).

32 Tiesa ir arī precīzējusi, ka, ņemot vērā, ka jebkurš tiesību uz PVN nodokļa atskaitīšanu ierobežojums ietekmē nodokļu nastas līmeni un tas ir jāpiemēro līdzīgā veidā visās daļēbvalstīs, atkāpes ir atļautas tikai gadījumos, kas ir nepāprotami paredzēti Sestajā direktīvā (šajā saistībā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *BP Supergaz*, 18. punkts, kā arī 2000. gada 19. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-177/99 un C-181/99 *Ampafrance* un *Sanofi, Recueil*, I-7013. lpp., 34. punkts). Tomēr, tā kā Sestās direktīvas 28. panta 4. punkta mērķis ir atcelt šādas atkāpes, tad tām var būt tikai pagaidu raksturs (šajā saistībā skat. 1999. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-136/97 *Norbury Developments, Recueil*, I-2491. lpp., 19. punkts; 2000. gada 13. jūlija spriedumu lietā C-36/99 *Idéal tourisme, Recueil*, I-6049. lpp., 32. punkts; 2001. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-345/99 Komisija/Francija, *Recueil*, I-4493. lpp., 21. punkts, un 2006. gada 7. decembra spriedumu lietā C-240/05 *Eurodental, Krājums*, I-11479. lpp., 52. punkts).

33 Šajā gadījumā Sestās direktīvas 28. panta 3. punkta d) apakšpunkts, pirmkārt, tieši nosaka vienu no šajā direktīvā paredzētajām kopējās PVN sistēmas atkāpēm, proti, tā ļauj daļēbvalstīm atstāt spēkā vairākas valsts tiesību normas, kas bija spēkā pirms direktīvas un kas nosaka atkāpes no šīs direktīvas 18. panta 2. punkta pirmajā daļē noteiktā tīlītāju atskaitījuma principa.

34 Otrkārt, minētais pants, kaut arī nepieļauj jaunu atkāpju ieviešanu vai esošo atkāpju darbības jomas paplašināšanu pēc tam, kad Sestā direktīva ir stājusies spēkā, tomēr nerada šķēršļus šo atkāpju sašaurināšanai, ņemot vērā tajā noteiktās atkāpes pagaidu raksturu (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Francija, 21. punkts).

35 Šajā saistībā ir jāatgādina, ka iepriekš minētais sprieduma *Norbury Developments* 19. punktā, attiecībā uz citu Sestajā direktīvā paredzētu pārejas noteikumu, proti, saistībā ar šīs direktīvas 28. panta 3. panta b) apakšpunktu, kas attiecas uz vairākiem atbrīvojumiem no PVN, Tiesa ir noteikusi, ka daļēbvalsts tiesību aktos noteikti grozījumi, kas nepaplašina atbrīvojuma no attiecīgā PVN piemērošanas jomu, bet tieši pretēji – to samazina, nepārkāpj minētās tiesību

normas mērī.

36 Jāsecina, ka Sestās direktīvas 28. panta 3. punkta d) apakšpunktam ir nepieciešams piemērot līdzīgu interpretāciju. Tādējādi tiktāl, ciktāl dalībvalsts tiesiskais regulējums ierobežo šajā pantā noteiktas pastāvīgas atkāpes no tīlītāja atskaitējuma principa piemērošanas jomu, ir pamats secināt, ka uz šo tiesisko regulējumu attiecas minētā tiesību norma un tas nepārkāpj šīs direktīvas 17. panta 1. punktu.

37 Turklāt, kā Tiesa ir nolēmusi iepriekš minētās lietas *Norbury Developments* spriedumā, ja kāda no Sestajā direktīvā paredzētajām atkāpēm tiku interpretēta citādi, nosakot, ka dalībvalsts kaut arī var saglabāt pašreizējos atbrīvojumus, tomēr nevar tos pakāpeniski samazināt, tas būtu pretrunā šīs direktīvas mērī samazināt tās regulējumam piemērojamās atkāpes. Tāpat šāda interpretācija apdraudtu vienotu Sestās direktīvas piemērošanu, jo dalībvalsts varētu justies spiesta saglabāt visus ierobežojumus, kas bija spēkā dienā, kad minētā direktīva stājās spēkā, pat ja tā atzītu par iespējamu, atbilstošu un vēlāmu direktīvā noteiktās sistēmas pakāpenisku ieviešanu attiecīgajai nozarī (šajā saistībā skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *Norbury Developments* 20. punktu).

38 Tomēr pamata lietas ietvaros ir jāatzīmē, ka pārejas noteikumi ir jāuzskata tikai par ieviešanas pasākumu, kurš tiek piemērots ierobežotā laika posmā un kura mērķis ir ierobežot ietekmi uz valsts budžetu, kas radās, 1993. gada 1. jūlijā pieņemot no "viena termiņa mēneša" principa uz tīlītāja atskaitējuma principa piemērošanu.

39 Tādējādi vispirms jākonstatē, kā tas izriet no lietas materiāliem, ka pārejas noteikumi pretī tam, kas notika "viena termiņa mēneša" principa piemērošanas rezultātā, ievērojamam skaitam nodokļu maksātāju, tostarp it īpaši tiem, kas uzsāka darbību pēc 1993. gada 1. jūlija, un tiem, kuru parāds nepārsniedza FRF 10 000, saskaņā ar 1993. gada 1. jūlija un uz neierobežotu laiku, ļauj atsaukties uz tīlītāja atskaitējuma principu.

40 Turklāt šāds noteikums ļauj parādēm, kas ir radušies tās piemērošanas laikā, uzkrāt procentus atšifrētiem no parādēm, kas bija radušies "viena termiņa mēneša" principa piemērošanas rezultātā.

41 Visbeidzot pārejas noteikums samazina Valsts kases parādu nodokļu maksātājiem līdz noteiktai atskaites summai, nosakot tīlītāju atskaitējumu par starpību starp šo summu un kopējā atskaitējamā PVN summu, un nodrošina pakāpenisku atskaites summas atmaksu. Turklāt šis noteikums, saskaņā ar 2002. gada, bez atkāpēm ļauj piemērot Francijā tīlītāja atskaitējuma principu.

42 Kā enerģētiskās ir atzīmējis secinājumu 52. un 53. punktā, tās rezultātā pārejas noteikuma piemērošanas dēļ tika samazināta "viena termiņa mēneša" principa piemērošanas joma, lai gan tas katrā konkrētā gadījumā ir jāpārbauda valsts tiesai.

43 Tādējādi uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Sestās direktīvas 17. pants un 18. panta 4. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tās valsts pasākums kā pārejas noteikumu ieviešana kā ieviešanas pasākumu valsts tiesību normas, kas paredzēja šīs direktīvas 28. panta 3. punkta d) apakšpunktā atļauto atkāpi, atcelšanai, tomēr valsts tiesnesim ir jāpārbauda, vai, piemērojot šo normu konkrētajā gadījumā, tiek samazinātas minētās atkāpes paredzētās valsts tiesību normas sekas.

Par tiesāšanas izdevumiem

44 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šis tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata

iesniedz?jtiesa, un t? lem? par ties?šan?s izdevumiem. Ties?šan?s izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to lietas dal?bnieku ties?šan?s izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (pirm? pal?ta) nospriež:

17. pants un 18. panta 4. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestaj? direkt?v? 77/388/EKK par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze, j?interpret? t?d?j?di, ka tiem nav pretrun? t?ds valsts pas?kums k? 1993. gada 22. j?nija Likum? Nr. 93?859, ar kuru tika veikti groz?jumi 1993. gada Finanšu likum?, paredz?tais p?rejas noteikums, kas tika pie?emts k? ieviešanas pas?kums valsts ties?bu normas, kas paredz?ja š?s direkt?vas 28. panta 3. punkta d) apakšpunkt? at?auto atk?pi, atcelšanai, tom?r valsts tiesnesim ir j?p?rbauda, vai, piem?rojot šo normu konkr?taj? gad?jum?, tiek samazin?tas min?t?s atk?pes paredzoš?s valsts ties?bu normas sekas.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – fran?u.